

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1414/05
13.07.2005. godina
Beograd**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Nede Antonić, Sladane Nakić Momirović i Snežane Andrejević, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB i VV, koje zastupa GG, advokat, protiv tužene Državne zajednice Srbija i Crna Gora, koje zastupa zakonski zastupnik Vojni pravobranilac u Beogradu radi naknade materijalne štete, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1687/04 od 15.9.2004. godine, u sednici veća održanoj 13.7.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJA SE revizija tužene i UKIDAJU presuda Okružnog suda u Nišu Gž.1687/04 od 15.9.2004. godine i presuda Opštinskog suda u Nišu P.379/03 od 27.10.2003. godine i predmet vraća prvostepenom суду на ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Nišu Gž.1687/04 od 15.9.2004. godine odbijena je žalba tužene i potvrđena presuda Opštinskog suda u Nišu P.379/03 od 27.10.2003. godine, kojim je obavezana tužena da tužiocima na ime naknade materijalne štete isplati ukupan iznos od 490.137,50 dinara sa zateznom kamatom od dana veštačenja 24.8.2003. godine do isplate i naknadi im troškove parničnog postupka u iznosu od 73.416,50 dinara, a preko ovog iznosa tužbeni zahtev za iznos od 25.772,50 dinara sa zateznom kamatom odbijen.

Protiv presude Okružnog suda u Nišu tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija tuženog osnovana.

Tužoci AA i BB su roditelji, a tužilja VV je sestra sada pok.DD, koji je poginuo 10.3.1999. godine u borbenim dejstvima. Tužoci su pretrpeli materijalnu štetu, koja obuhvata troškove za pripremu hrane i piće na dan sahrane, za davanje podušja - 40 dana, 6 meseci i godinu dana, nabavke odeće žalosti (crnine) uređenje grobnog mesta i podizanja nadgrobnog spomenika. Nižestepeni sudovi su visinu štete utvrdili na osnovu nalaza i mišljenja veštaka finansijske struke ĐĐ od 24.8.2003. godine u ukupnom iznosu od 490.137,50 dinara.

Prilikom odlučivanja o zahtevu za naknadu troškova sahrane sud vodi računa o tome da li su učinjeni troškovi u skladu sa mesnim običajima i dužnim pjetetom prema umrlom, te da li je visina tih troškova u granicama prosečnih troškova sahrane u mestu sahranjivanja.

Pravilan je zaključak da tužoci u smislu čl.193. st.1. ZOO imaju pravo na naknadu troškova za hranu i piće na dan sahrane, uređenja grobnog mesta, podizanja nadgrobnog spomenika, odeće žalosti (crnine) i podušja - 40 dana, 6 meseci i godinu dana, te da je to u skladu sa mesnim običajima i dužnim pjetetom prema tuženom, ali nisu pravilno odredili visinu naknade štete.

Nižestepeni sudovi su visinu materijalne štete odredili na osnovu nalaza i mišljenja veštaka, koji je dao svoju procenu o iznosu materijalnih troškova, a nije ih izračunao na osnovu priloženih računa i nije precizno izjasnio koliko iznose prosečni troškovi sahrane u mestu sahranjivanja.

S toga će prvostepeni sud radi potpunog utvrđenja činjeničnog stanja ispitati visinu troškova koje su stvarno snosili tužoci i visinu prosečnih troškova sahrane u mestu sahranjivanja, te dosuditi naknadu primenom odredbe o potpunoj naknadi iz čl.190. ZOO, a u visini koju će odrediti primenom čl.189. st.2. ZOO.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu 395. st.2. ZPP, odlučio kao u izreci ovog rešenja.

Predsednik veća – sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

dm